

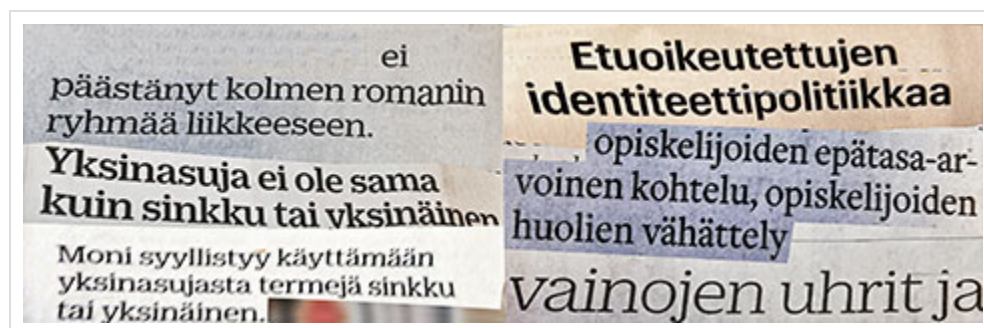
Paluu politiikkaan

Yhteiskunta ei muodostu yksilöistä.

Kilpailevat uhriutumiskultit?

Julkaistu **29.1.2021**

Eriarvoisuutta syntyy myös siten, että kaikki eivät saa tasaveroista kohtelua. Tämä antaa perusteluja oikeutetuille vaatimuksille tulla tunnistetuksi ja oikein kohdelluksi. Poliitiikan kentän toinen suuri jännite onkin siinä, miten erilaiset vääryyden kokemukset onnistutaan liittämään puolueiden arvoihin ja symboleihin.

Jokainen syntyy johonkin paikkaan ja yhteisöön. Se mistä on kotoisin, kulkee mukana loppuelämän, oli siitä sitten ylpeä tai yrittäpä siitä sitten päästä eroon. Se on osa sitä, millainen ihminen kokee olevansa. Nainen voi kokea väheksyntää miesten johtajamassa hierarkiassa. Työläisperheen lapsi voi kokea itsensä vieraaksi yliopistossa. Musta tai tummaihoisen kokee olevansa kadulla tai kaupassa valvovan katseen alla. Vähemmistökulttuuriin samaistuva joutuu kamppailemaan oikeudestaan olla erilainen tai toisenlainen. Vammainen ihmettelee, miksi häntä kohdellaan hänen vammansa eikä muitten persoonallisten omaisuuksien mukaan.

Vääryyden uhriksi joutuminen herättää tunteita. Saman asian kokeneiden keskinäinen ymmärrys antaa voimaa ja motivaatiota ryhtyä toimimaan. Toiminnan onnistumiset antavat toivoa ja epäonnistumiset opettavat. Toiminta voi kehittyä vaatimuksiksi, jotka muuttavat kohtelua ja asenteita. Näin voi syntyä tilanteita, joissa erilaisuuden kokemus hyväksytään ja sitä jopa arvostetaan. Pieni muuttuu suureksi, heikko muuttuu voimakkaaksi, väheksytty oikeassa olevaksi.

Populististen liikkeiden menestystä politiikan tutkijat ovat selittäneet kahdesta suunnasta.

Toinen puoli selitystä on se, että talouden globalisoituminen ja neoliberalismin politiikka ovat lisänneet epävarmuutta. Vääryyden kokemukset lisääntyvät. Populismi on rangaistus talousjärjestelmän synneistä. Toinen puoli populismin menestystä on taitava poliittinen viestintä. Populistiset liikkeet ovat osanneet yhdistää pelon ja toivon tunteet omiin poliittisiin symboleihinsa, joissa rakennetaan kahtiajako laiminlyödyn "kansan" ja "eliitin" välillä.

Tätä ideologista kahtiajakoa uhkaa se, että monia eriarvoisuuden tunteita ei pystytä yhdistämään "kansan" ja sen vastakohdan ristiriitaan. Lisäksi "kansan" määrittelemisestä tulee erimielisyyksiä. Vääränlaisen eriarvoisuuden kokijoille, "uhriutujalle" pitää osoittaa, että heidän kokemuksensa edustaa väärää identiteettiä ja väärää uhriutumista. Niinpä niin perussuomalaiset kuin amerikan konservatiivit käyvät kulttuurisotaa uhriutuvia "kulttuurimarxilaisia", feministejä tai etnisten vähemmistön kokemuksista puhujia vastaan.

Kategoria(t): **politiikka**. Avainsanat(t): **eriarvoisuus, identiteetti**. Kirjoittaja: **Jukka Oksa**. Lisää **kestolinkki** [<https://paluupolitiikkaan.fi/?p=88>] kirjanmerkkeihisi.